

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1959 r.

w sprawie uposażenia pracowników kulturalno-oświatowych zatrudnionych w świetlicach i domach kultury, podległych prezydiom rad narodowych.

Na podstawie art. 5 oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają pra-

cownicy kulturalno-oświatowi, zatrudnieni w świetlicach i domach kultury, podległych prezydiom rad narodowych.

§ 2. 1. Stawki uposażenia zasadniczego dla pracowników wymienionych w § 1 ustala się, jak następuje.

Lp.	Stanowisko	miesięcznie złotych	
		od	do
1	Dyrektor wojewódzkiego domu kultury	2 000	2.800
2	Kierownik działu wojewódzkiego domu kultury, kierownik wojewódzkiego ośrodka instrukcyjno-metodycznego	1.700	2.100
3	Instruktor wojewódzkiego domu kultury, instruktor wojewódzkiego ośrodka instrukcyjno-metodycznego	1.200	1.650
4	Kierownik powiatowego, miejskiego (miasta stanowiącego powiat) oraz dzielnicowego domu kultury	1.200	1.850
5	Kierownik miejskiego domu kultury w mieście nie stanowiącym powiatu	1.100	1.500
6	Instruktor powiatowego, miejskiego, dzielnicowego domu kultury	1.000	1.400
7	Kierownik świetlicy, wiejskiego domu kultury, instruktor	900	1.200

2. Do zajmowania stanowisk, o których mowa w ust. 1, wymagane jest co najmniej wykształcenie średnie.

3. Pracownicy posiadający wykształcenie wyższe otrzymują dodatek w wysokości 15% uposażenia zasadniczego.

4. Minister Kultury i Sztuki określi rodzaje wykształcenia, które mogą być uznane za średnie lub wyższe, oraz ustali wymagania kwalifikacyjne, uprawniające do zajmowania stanowisk wymienionych w ust. 1.

§ 3. 1. Pracownicy kulturalno-oświatowi, zatrudnieni w świetlicach i domach kultury w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie posiadający ukończonej szkoły średniej mogą pełnić dotychczasowe funkcje, o ile otrzymają czasowe zwolnienie od wymagań kwalifikacyjnych w zakresie wykształcenia, jeżeli uzasadnia to dotychczasowy przebieg pracy zawodowej, a pracownik złoży zobowiązanie uzupełnienia posiadanego wykształcenia w określonym terminie.

2. Tymczasowe zwolnienie należy cofnąć, jeżeli z przebiegu nauki pracownika wynika, że nie uzupełni on wykształcenia w określonym terminie.

3. Do udzielenia i cofnięcia zwolnień, o których wyżej mowa, uprawnione są prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wydzielonych z województw).

4. Przez okres tymczasowego zwolnienia od wymagania posiadania wykształcenia średniego pracownik pobiera wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

§ 4. W wyjątkowych przypadkach Minister Kultury i Sztuki może zwolnić pracownika od wymagań kwalifikacyjnych ustalonych dla danego stanowiska.

§ 5. Pracownikom kulturalno-oświatowym, którzy:

- a) posiadają wyjątkowo wysokie kwalifikacje — albo
- b) mają szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej lub wychowawczej, albo

c) położyli specjalne zasługi na polu organizowania życia kulturalno-oświatowego w swoim środowisku, prezydium właściwej rady narodowej może przyznać dodatek specjalny w wysokości od 10% do 30% uposażenia zasadniczego miesięcznie.

§ 6. 1. Pracownikom wymienionym w § 1 przyznaje się dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za każde pełne pięcioletnie pracy, wykonywanej w placówkach kulturalno-oświatowych.

2. Dodatek za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia zasadniczego.

§ 7. 1. Pracownicy kulturalno-oświatowi, zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy, otrzymują wynagrodzenie obliczone według stawki godzinowej.

2. Stawka za efektywną godzinę pracy wynosi 1/175 wynagrodzenia miesięcznego, które przysługiwałoby pracownikowi w przypadku zatrudnienia go w pełnym wymiarze czasu pracy na określonym stanowisku.

3. Powyższe nie dotyczy instruktorów amatorskich zespołów artystycznych i kół zainteresowań, których wynagrodzenie regulują odrębne przepisy

§ 8. 1. Bibliotekarze zatrudnieni w wojewódzkich domach kultury lub domach kultury miast wydzielonych z województw otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych dla pracowników służby bibliotecznej, zatrudnionych w publicznych bibliotekach powszechnych.

2. Pracownicy kin w placówkach kulturalno-oświatowych otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych dla pracowników państwowej sieci kin.

§ 9. 1. Nauczyciele urlopowani przez władze szkolne do pracy w świetlicach lub domach kultury, podległych prezydiom rad narodowych, korzystają w okresie pracy w tych placówkach z uprawnień wynikających z ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o prawach i obowiązkach nauczycieli (Dz. U. Nr 12, poz. 63).

2. Nauczyciele, o których mowa w ust. 1, otrzymują wynagrodzenie według zasad i stawek ustalonych niniejszym

rozporządzeniem, z tym że wynagrodzenie to nie może być niższe od uposażenia zasadniczego (wraz ze zwyczajami), które by przysługiwało nauczycielowi w przypadku pozostawania w służbie nauczycielskiej w szkole.

3. Nauczyciele, którzy przeszli do pracy w świetlicach lub domach kultury, podległych prezydiom rad narodowych, otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych niniejszym rozporządzeniem. Nauczycielom tym w przypadku powrotu do pracy pedagogicznej, o której mowa w art. 1 powołanej w ust. 1 ustawy o prawach i obowiązkach nauczycieli, czas pracy w powyższych placówkach zalicza się do stazu pracy nauczycielskiej.

4. Do nauczycieli, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie zaliczania nauczycieli do kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 27, poz. 119).

§ 10. Pracownicy placówek kulturalno-oświatowych, wykonujący czynności administracyjne lub usługowe, nie są pracownikami kulturalno-oświatowymi w rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia. Pracownicy ci pobierają uposażenie według zasad określonych dla pracowników prezydiów rad narodowych odpowiedniego szczebla w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników rad narodowych (Dz. U. Nr 33, poz. 149).

§ 11. Pracownicy wymienieni w § 1, zatrudnieni przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i odpowiadający jego warunkom i wymaganiom, otrzymują dotychczasowe uposażenie, o ile przy stosowaniu zasad i stawek rozporządzenia otrzymaliby uposażenie niższe.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki oraz Ministrowi Finansów.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz